

היגור אחר מישקה. אני מאוכזבת ממך. נחמן".

ב תדריך קודם הסבירה לי הפסיכר-לוגית כי נחמן בחור מקסים, עליו תמיד מוקף ידידות וידידים. כל כוחותיו הנפשיים מופנים לעשיית רושם חיזוני, אך בקירבו הוא אכול חרדה. נחמן מתיר לעצמו יצירת קשרים שיטחיים בלבד. **ברגע שהוא חש ב"סכנה" של התקרבות, מיד הוא מנתק מגע ומסתגר. הוא אינו נרתע מלפגוע באנשים אשר נדמה לו כי הם הפי-צים בידידותו הקרובה. הוא מעין אסטרונאוט, המרחף והמשקיף ממרומים על הנעשה סביבו, בלי**

..אח מוכחה להפסיק להיות פח'האשפה של החברה."

שיטתו חקק פעול בקשרים חבי-רתיים ממשיים.

"ועכשיו, ספר מה אירע לברוך" ביקשה הפסיכולוגית.

"הכל החל כבדיחה", פתח נחמן ואמר, "ברוך היה מאוד מתוח בטיוול, כנראה בגלל תחרות סמויה בין שנינו. על כתף מנהי-גות הקבוצה. הוא התברר שברצונו ל-השתכר. לא התייחסנו לדבריו ברצינות, אבל תוך שעה הריק הבחור בקוק קוניאק שלם כימעט והשתכר כלוט. "שעה ארוכה קילל את אמו, ואמר ש-תמיד התנהגה כמו חול'תרות. מצערות, הוא תמיד זוכר אותה רובצת במיטה מעשנת סיגריות בשרשרת ואינה נוקפת אצבע כדי לסדר את הבית או להכין ארוחות עבור בניהמישפחה. לא פעם התפלל שתשליך בטעות את בדל הסיגריה על המיטה, ותעלה באש.

"ברוך סיפר כי משך כל חייו בבית חש מועקה נוראה, ממנה לא השתחרר גם כאשר עזב את הבית. בשנים האחרונות חי תחת סיוט נורא, כי יום אחד ייתקף שיגעון וימצא עצמו בבית-חולים לחולי נפש.

"לאחר-מכן דיבר ברוך שעה ארוכה על בעיותיו המיניות. הוא אמר שברגע ש-הוא מנסה להתקשר עם בחורה ביותר מ-אשר התקשרות שיטחית וחיזונית, מיד היא מזכירה לו את אמו והוא מתחיל לפתח נגדה ריגשישינאה.

"נשים אינן מושכות אותו מכי-חנה מינית ובכליזאת, כאותם ניסונות מיניים שקיים, כולל עם

בנות קבוצת המישפחה, זקה בי שפיכה מוקדמת. אם הוא אדיש לנשים, מודע אין הוא מצליח לקיים עימן מגע בעד משך ספור? "עובדה זו מכניסה אותו לחרדה וגורמת לו להשלים מראש עם העובדה שהנשים תבוננה לו משום שאינו גבר אמיתי.

נקודת-השבירה של ברוך באותו לילה בנועיבה, אירעה כאשר סיפר את הקורות אותו במלחמת יום-הכיפורים. כמפקד מחלקה בצנחנים היה בין הראשונים ש-צלחו את התעלה. כאשר החלה ההפגזה המצרית הקשה, נפגעו שניים מחייליו ש-תפסו מחסה לידו. הוא יצא ללא פגע. לאחר-מכן נפגע הזחל"ם בו נסע, והת-לקח. חייל אחד נהרג, והאחרים נפצעו. גם הפעם לא נפגע. לאורך כל המלחמה נפגעו סביבו חיילים, ואילו הוא יצא שלם.

"כאשר נסתיימה המלחמה, נודע לו, כי חברו הטוב נהרג. לפני שנים, כאשר שניהם עמדו להתגייס, ביקש אותו חבר להתנדב לשירות, ואילו ברוך שיכנעו ל-הצטרף איתו לצנחנים.

"לפי סיפורי שה ברוך הבנו, כי מאז ועד היום הוא מסתובב בהר"י נשה שעד מצפוני מונח דם חברי" הטוב, שנהרג."

"כן", אמרה הפסיכולוגית המטפלת, "עניין זה ידוע לי. ברוך שוחח עימי בנושא זה בהרחבה. מכל מקום, אשוחח איתו ביחידות לפני הפגישה הקבוצתית הבאה. אני מבקשת מכם לא להזכיר נושא זה, ובוודאי לא לנצל את הסיפור כדי ללעוג לו."

ס יפור נסיעתו של חלק מקבוצת המישפחה לנועיבה שבסיני הובא בי שלמותו. משום שרבים מהפסיכולוגים ה-מתנגדים לשיטות הטיפוליות הנהוגות בי-מכונה של ד"ר רודי, מצביעים על מיקרה ההתמוטטות של ברוך כעל דוגמה לאחת מסיבות התנגדותם לאותן שיטות טיפול. מתנגדיו של ד"ר רודי מסבירים שאדם בעל מיבנה אישיות חלש, יוצר לעצמו הגנות שבעזרתן הוא מסוגל לחיות את חי-היום-יום שלו. חשיפה מהירה מדי של ההגנות הנפשיות עלולה לגרום למטופל נזק נפשי כבד.

טענה היא ששיטתו של ד"ר רודי היא שיטת ההלם-הפסיכולוגי, השובר את הג-נותיו של המטופל. לעיתים, לגבי אנשים רגישים יותר, מביא ההלם נזק פסיכולוגי העלול להסתיים בשבר פסיכומי.

על כך מגיב ד"ר רודי באומרו שגם הוא הסכים כי שיטת ההלם פסולה ביסודה. הוא מתפלג עד מאוד מניין לאותם פסי-כולוגים המדעים איזו שיטה מופעלת במכון, שהיא מעולם לא ביקרו בו והם ניוונים רק מקיטערידיעות בלתי מהימנים. "ד"ר רודי מצייך, כי אילו היחה שיטה

זו מופעלת במכון, שבו מאות מטופלים, היו בתי-החולים לחולי-נפש מתאכלסים במהרה בפציינטים רבים של המכון. עובדה — שאין הדבר כך.

טענה נוספת המושמעת כנגד ד"ר רודי היא, כי הוא בעל אישיות דומיננטית, מאלץ את הסובבים אותו להסכים עם דיעותיו.

בימיהעיון שהוא מקיים עם צוות-הפסי-כולוגים של המכון הוא מעמיד, ליכאורה, נושאים לוויכוח. למעשה, הוויכוח מוכרע מראש, בהתאם לדעתו. משום כך, הוויכוח אינו יכול להיות פורה, אלא ויכוח-סרק בלבד.

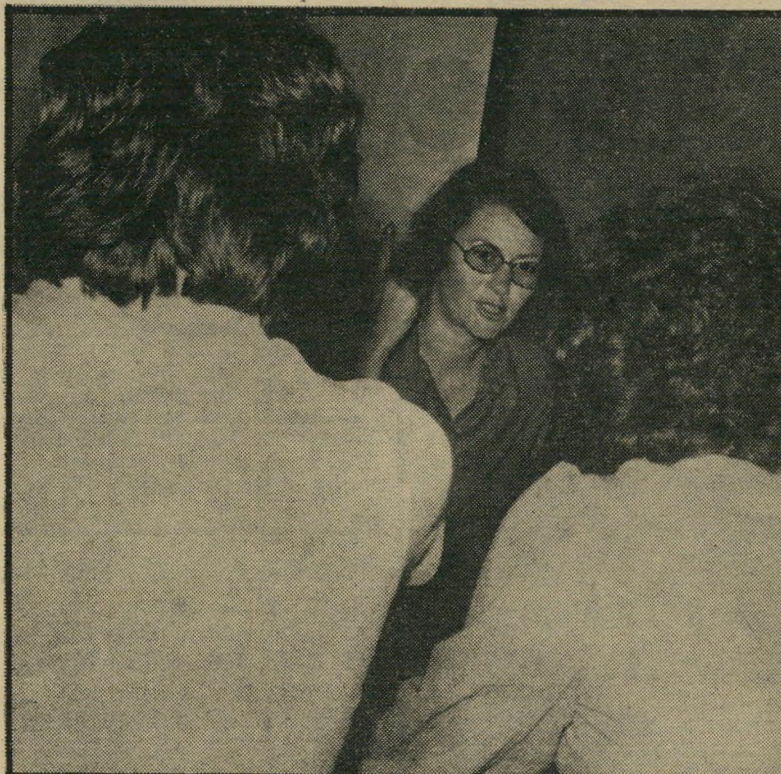
על טענה זו אומר ד"ר רודי כי עובדה שאין הוא יושב עם צוות-הפסיכולוגים ו-זאת משום שמה שנתיים מנהל המכון על-ידי תלמידיו-לשעבר.

במכון רווחות דיעות שונות, הבאות לידי ביטוי בשיטות-טיפול שונות. בהתאם לאי-שיותם של הפסיכולוגים-המטפלים. טענה אחרת המושמעת נגדו היא כי מטופלי המכון, הסובלים מקשיי הסתגלות, נקשרים במעגל סגור. אין דרישה עם החוק. המטופלים חיים במעין חממה סגו-רה, המנתקת אותם מן העולם החיצוני.

על טענה זו משיב ד"ר רודי, כי הדבר נכון. רק בקושי רב הצליח המכון ליצור מצב עובדתי זה, שבעולם מכנים אותו "טיפול סביבתי". זהו מצב הכרחי לגבי סוג מסויים של מטופלים. הפרעות פסי-כולוגיות, טוען ד"ר רודי, אינן נובעות מריק חברתי, אלא הסתגלות נמוכה לי

..הוא החכלל שאמו חשדך עצמה במישה."

סביבה. במיקרים רבים, הניתוק מאותה הסביבה הגורמת להפרעה, דווקא הוא תנאי הכרחי לטיפול מוצלח. אחת הטענות החמורות המושמעות כי נגד המכון היא כי בחייה של קבוצת המישפחה קיימת אי-מוסריות שאינה קיי-מת בחברה הרגילה. אם כל מטופלת שר-

רות נפחי, בעלת תואר שני (א.מ.איי.) בפסיכולוגיה, מטפלת בקבוצת-מישפחה ובה שלושה בחורים ושלוש בחורות (עם הגב למצלמה). מטרת הטיפול היא לטקל את החרדות המונעות מהמטופלים לתפקד ככולם.

ד"ר רודי פסיכולוג, מנהל המכון, מפתח שיטות טיפוליות חדשניות. שיטותיו מעוררות עניין רב בקרב חוגי הפסיכולוגים בארץ. רבים מאלה טוענים, כי ד"ר רודי מצא תשובה לצורת הטיפול הנפשי הנכונה, אחרים — מתנגדים לו.

כבת שלוש פעמים בשבוע עם כל אחד מהמטופלים. ללא קשר ריגשי, אמיתי, בסופו של דבר עלול להיווצר מצב שבו לא יהיה איכפת לה לשכב מדי-ערב עם גבר אחר.

באופן תיאורטי קידם אותה המכון בי-קשריה החברתיים עם בני המין השני, אך למעשה הוא העלה אותה על דרך בלתי מקובלת בחיי החברה.

על כך מגיב ד"ר רודי: "טענה זו מובנת מאליה בתרבות שאליה משתייכים כולנו, ואשר בה מקובל כי הקשרים האינטימיים גופניים יהיו פועלייצוא מקשרים אינטי-מיים ריגשיים.

"מה לעשות כאשר מטפלים באנשים המאופיינים על-ידי הדחקה ריגשית עמו-קה, הבאים ממידבר ריגשי בו חיו מיל-דותם, הנכשלים פעם אחר פעם בכל מאמציהם להבטיח ולפתח קשרים ריגשיים — או מיניים — ומוצאים עצמם תמיד בכפור של בידוד חברתי?"

"האם, בשם התפיסה התרבותית המקור-בלת, עלינו להימנע מכל ניסיון לרפא אותם?"

"ד"ר רודי טוען כי שיטת קבוצת-המישפחה נוצרה במכון כתוצאה מייאוש. לאחר שלושים שנות עבודה פסיכולוגית נוכח, כי סוג מסויים של אישיות מצליח תמיד להתחמק מקשרים ריגשיים. אנשים אלה מגיבים היטב על טיפול פסיכולוגי רגיל, משתנים לטובה בכל הטיפוקדים שלהם, אבל נשארים בודדים.

קבוצת-המישפחה היא האמצעי היחיד הדוחף אותם לפרוץ את מעגל הבדידות שלהם. וזה נותן לד"ר רודי תיקווה שהם לא יחזרו למצב הבדידות בו חיו קודם-לכן.

ד"ר רודי אומר: "לצורך השגת מטרה טיפולית זו, אני מוכן לעמוד בביקורת המוסרנית המוטחת נגדי."

ברור כי הוויכוח בנושא שיטותיו ה-טיפוליות של ד"ר רודי הוא זיכות מדעי-לגיטימי, אשר למרבה הצער נכרכות בו החשדות-שווא המבוססות על שמועות ועל מידע לא בדוק.

אין ספק כי במכון נעשית עבודה רצי-נית ביותר.